Jd – ஏழு சாபங்கள்: மத்தேயு 23:1-39; மாற்கு 12:38-40; லூக்கா
20:45-47 | 1

– Save This Page as a PDF–

தோரா ஆசிரியர்கள் மற்றும் பரிசேயர்கள் மீது ஏழு சாபங்கள்

மத்தேயு 23:1-39; மாற்கு 12:38-40; லூக்கா 20:45-47 நிசான் மாதம் பதின்மூன்றாம் நாள், புதன்கிழமை

வேதபாரகர்கள் மற்றும் பரிசேயர்கள் மீதான ஏழு சாபங்கள்: ஆராய்ந்து காண்க: தெருவில் நடந்து செல்லும் இந்த வேதபாரகர்களையும் பரிசேயர்களையும் நீங்கள் எவ்வாறு அடையாளம் கண்டுகொள்வீர்கள்? அவர்கள் சாதாரண மக்களை எவ்வாறு இடறச்செய்தார்கள்? அவர்கள் எவ்வாறு ஜெபித்தார்கள்? அவர்களுடைய ஜெபப்பட்டைகளில் (phylacteries) என்ன குறைபாடு இருந்தது? அவர்களுடைய பாவத்தின் ஆணிவேர் என்னவாக இருந்தது? இந்த ஏழு சாபங்களும் எந்த அர்த்தத்தில் சாபங்களாக அமைந்தன? இந்த ஏழு சாபங்கள் ஒவ்வொன்றையும் உங்களால் சுருக்கமாகக் கூற முடியுமா? இந்த ஏழு சாபங்களும் இஸ்ரவேலர் அனைவரையும் நோக்கியதாக அமைந்திருந்தனவா? இதற்கான சூழல் (context) என்ன? அவர்களுடைய வீடு எவ்வாறு, எப்போது பாழாக்கப்பட்டது?

சிந்தித்துப் பாருங்கள்: ஒரு கர்வமான மனப்பான்மை, நமது வழிபாட்டுத் தலத்திற்கு உள்ளேயோ அல்லது வெளியேயோ நாம் செய்யக்கூடிய எந்தவொரு ஊழியத்தையும் செயலிழக்கச் செய்துவிடும். சமீபகாலமாக உங்கள் மனப்பான்மை எப்படி இருக்கிறது? அது மற்றவர்களுடனான உங்கள் பாலத்திற்குத் தடையாக இருக்கிறதா அல்லது அதை மேம்படுத்துகிறதா? தேவனுடனான உங்கள் உறவை, தேவைக்கு அதிகமாகச் சிக்கலாக்குகிறீர்களா? நம்மைச் சுற்றியுள்ளவர்களுக்கு உண்மையான வார்த்தைகளைப் பேசி, யெகோவாவின் ஆசீர்வாதங்களைக் கொண்டுவருகிறீர்களா? நமது குறைகளை ஒப்புக்கொண்டாலும், உங்கள் உள் வாழ்க்கை அடிப்படையில் உங்கள் வெளி நடத்தையுடன் ஒத்துப்போகிறதா? நீங்கள் தோராவின் எழுத்து வடிவத்தில் மட்டுமே அக்கறை கொண்டிருக்கிறீர்களா, அல்லது தோராவின் ஆவிக்குரிய

Jd – ஏழு சாபங்கள்: மத்தேயு 23:1-39; மாற்கு 12:38-40; லூக்கா
20:45-47 | 2

நோக்கத்திலும் கவனம் செலுத்துகிறீர்களா? எப்படி?

விசுவாச துரோக மதத் தலைவர்கள், மேசியாவின் பதில்கள் மிகவும் உறுதியானவையாக இருந்ததால், பலர் அவரை விசுவாசித்தார்கள் என்பதை உணர்ந்துகொண்டதால், அவரிடம் மேலும் கேள்விகள் கேட்க யாரும் துணியவில்லை (மத்தேயு 22:46; மாற்கு 34b மற்றும் 37).

இது கிறிஸ்துவின் கடைசிப் பொதுப் பிரகடனம். இதற்குப் பிறகு அவர் தம்முடைய அப்போஸ்தலர்களுடனும் சிலுவையுடனும் தனியாக இருப்பார். இங்கே, மேசியா தம் சீடர்களிடமும் பொதுமக்களிடமும் யூத மதத் தலைவர்களைப் பற்றிப் பேசுகிறார்; அவரை அறிந்தே நிராகரித்தவர்களுக்கு ஒரு வலுவான, நேரடியான போதனையை அளிக்கிறார். இந்தப் போதனை அவருடைய கடைசி பாஸ்கா பண்டிகைக்கு அருகில் நடைபெறுவதால், இது சில தோரா போதகர்கள் மற்றும் பரிசேயர்களின் சீர்கெட்ட மற்றும் முரண்பாடான மனப்பான்மைகளுக்கு எதிரான கர்த்தரின் இறுதிக் குற்றச்சாட்டைக் குறிக்கிறது. அதிக கேள்விகள் எழவில்லை, ஆனால் மனிதகுலத்தின் இதயங்களைக் காணக்கூடிய ஒருவரிடமிருந்து அவதானிப்புகளின் ஒரு பெரும் வெள்ளம் எழுந்தது. அந்த மதத்துரோகியான ரபி தாக்குதலைத் தொடங்கினார்.

பின்பு இயேசு, தம் அப்போஸ்தலர்களும் கேட்டுக்கொண்டிருக்க, புறஜாதியார் முற்றத்தில் கூடியிருந்த கூட்டத்தினரிடம் கூறினார்: தோரா போதகர்களைக் குறித்து எச்சரிக்கையாக இருங்கள். அவர்களும் பரிசேயர்களும் மோசேயின் ஆசனத்தில் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். முதல் நூற்றாண்டு ஜெப ஆலயத்தில், ரபி தோராவிலிருந்து போதிக்கும் மோசேயின் ஆசனம் என்று அழைக்கப்படும் ஒரு கண்ணியமான இடம் இருந்தது. எனவே அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு மரியாதையையும் கவனத்தையும் பெற்றிருக்க வேண்டும். சற்றே ஆச்சரியப்படும் விதமாக, அவர்கள் உங்களுக்குச் சொல்லும் அனைத்தையும் நீங்கள் கவனமாகச் செய்ய வேண்டும் என்று யேசுவா உறுதிப்படுத்துகிறார். அது எதிர்பார்க்கப்பட்டதுதான், அது பொதுவாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டதும் கூட; இருப்பினும், அவர் ஒரு முக்கியமான முன்னெச்சரிக்கையைச் சேர்த்தார். ஆனால் அவர்கள் செய்வதை நீங்கள்

Jd – ஏழு சாபங்கள்: மத்தேயு 23:1-39; மாற்கு 12:38-40; லூக்கா
20:45-47 | 3

செய்யாதீர்கள், ஏனெனில் அவர்கள் தாங்கள் போதிப்பதை தாங்களே கடைப்பிடிப்பதில்லை (மத்தேயு 23:1-3). எனவே, அவர்கள் வெளிவேடக்காரர்கள் என்று இயேசு அறிவித்தார்.

பின்வரும் போதனையைப் புரிந்துகொள்வதற்கு இந்த வசனமே ஒரு கண்ணோட்டமாக இருக்க வேண்டும். பின்வரும் வசனங்களில் இயேசு பல பாரம்பரிய பழக்கவழக்கங்களைக் கையாண்ட விதம், அவர் யூத மதத்தையே தாக்குகிறார் என்று சில விமர்சகர்களை முடிவு செய்ய வைத்துள்ளது. ஆனால், தோரா போதகர்களும் பரிசேயர்களும் உங்களுக்குச் துல்லியமாக சொல்லும் அனைத்தையும் நீங்கள் கவனமாகச் செய்ய வேண்டும் என்று அவர்மக்களிடம் கூறினார் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். வெளிப்படையாக, இந்தப் பகுதியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள முக்கியப் பிரச்சனை, ஏதேனும் ஒரு குறிப்பிட்ட யூதப் பழக்கம் அல்ல, மாறாக இஸ்ரவேலின் ஆன்மீகத் தலைவர்களின் பாசாங்குத்தனமான மனப்பான்மையே ஆகும். உண்மையில், மேசியா தாம் குறிப்பிட்ட சில பழக்கவழக்கங்களையே, அவர், ஆடையில் தொங்கல்களை அணிந்துகொள்வது போன்ற விஷயங்களைக் குறித்துப் பேசினார். இப்பகுதி, தோரா ஆசிரியர்கள் அல்லது பரிசேயர்கள் அனைவரையும் ஒட்டுமொத்தமாகச் சாடும் நோக்கம் கொண்டதல்ல. அவர்களில் பலர் மிகவும் நேர்மையானவர்களாக இருந்தனர்; மேலும், நிக்கொதேமுவைப் (யோவான் 3),போலவே, அவர்களில் சிலர்கூட விசுவாசிகளாக மாறினர்!

துரதிர்ஷ்டவசமாக, அவர்களில் பெரும்பான்மையினர் பொல்லாதவர்களாகவே இருந்தனர். ரபிக்களுக்கே உரிய ஒரு வலுவான மிகைப்படுத்தல் நடையில், அவர் ஒரு சித்திரத்தை வரைகிறார்: அதில் சாதாரண யூதர்கள் பெரும் சுமைகளால் நசுக்கப்படுகிறார்கள்; ஆனால் மதத் தலைவர்களோ சும்மா நின்று வேடிக்கை மட்டுமே பார்க்கிறார்கள். அவர் கூறினார்: “அவர்கள் கனமான, சுமக்கக் கடினமான சுமைகளைக் கட்டி, மற்றவர்களின் தோள்களின் மீது ஏற்றுகிறார்கள்; ஆனால் அவற்றை நகர்த்துவதற்குத் தாங்கள் ஒரு விரலைக் கூட அசைக்கத் தயாராக இல்லை” (மத்தேயு 23:4). அவர்கள் ‘வாய்மொழிச் சட்டத்தை’ (இணைப்பைக் காண: Ei – வாய்மொழிச் சட்டம் என்பதைக் கிளிக் செய்யவும்) மற்றவர்களுக்கு ஒரு சுமையாக மாற்றினர்; அதே வேளையில், தாங்கள் மட்டும் அதிலிருந்து

Jd – ஏழு சாபங்கள்: மத்தேயு 23:1-39; மாற்கு 12:38-40; லூக்கா
20:45-47 | 4

தப்பித்துக்கொள்வதற்கான வழிகளைத் தேடிக்கொண்டனர்.

இயேசு அவர்களைத் தொடர்ந்து அம்பலப்படுத்தினார். அவர்கள் தங்களை நீதிமான்களாகக் கருதிக்கொண்டவர்களும், சுயநலம் தேடுபவர்களுமாக இருந்தனர். அவர்களின் உடை அமைப்பே அவர்களை மற்ற அனைவரிடமிருந்தும் தனித்துக்காட்டியது. அவர்கள் செய்யும் அனைத்தும் மக்கள் பார்ப்பதற்காகவே செய்யப்பட்டன: “அவர்கள் தங்கள் வேதப் பட்டைகளை (phylacteries அல்லது tephillin) அகலமாக்குகிறார்கள்; தங்கள் ஆடைகளின் ஓரங்களில் உள்ள குஞ்சங்களை நீளமாக்குகிறார்கள்” (மத்தேயு 23:5). உபாகமம் 6:4-9-ல் உள்ள ‘ஷேமா’ (Sh’ma) பகுதியின் வேதக் கட்டளையை நிறைவேற்றுவதற்காக, கை மற்றும் நெற்றி ஆகிய இரண்டிலும் தோல் பெட்டிகளை அணிந்துகொள்ளும் ஒரு பண்டைய வழக்கம் இதுவாகும். அந்தத் தோல் பெட்டிகளுக்குள், ‘ஷேமா’ பகுதியையும் அதோடு தொடர்புடைய பிற வசனங்களையும் (உபாகமம் 11:13-21; யாத்திராகமம் 13:1-16) கொண்ட, கையால் எழுதப்பட்ட மிகச்சிறிய தோல் சுருள்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கும். தோராவின் கட்டளைகளை நினைவில் கொள்வதற்காக, அவற்றை அடையாளமாக இம்முறையில் கட்டிக்கொள்ளுமாறு இஸ்ரவேலர்களுக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டிருந்தது. மற்ற எல்லாவற்றையும் போலவே, பரிசேயர்களின் பிரச்சினையும் அவர்களின் பெருமையே ஆகும்; தாங்கள் எவ்வளவு ஆன்மீகம் நிறைந்தவர்கள் என்று காட்டிக்கொள்வதற்காக, அவர்கள் தங்கள் வேதப் பட்டைகளைத் தேவைக்கு அதிகமாகவும், ஆடைகளின் குஞ்சங்களைத் தேவைக்கு அதிகமாகவும் பெரிதாக்கிக்கொண்டனர்.1300

பரிசேயர்களுக்கு ‘தெஃபிலின்’ (tephillin) எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதைச் சொல்லால் விவரித்துவிட முடியாது; அதன் முக்கியத்துவத்தை மிகைப்படுத்திக் கூறுவது கூட சாத்தியமற்றது. வேதவசனங்களை விடவும் அவை மிக உயர்ந்த நிலையில் மதிக்கப்பட்டன. வேதவசனங்களுக்கு எதிராகச் செயல்படுவதை விட, வாய்மொழிச் சட்டத்திற்கு எதிராகச் செயல்படுவது அதிக தண்டனைக்குரிய குற்றம் என்று ரபிக்கள் போதித்தனர். அவர்கள் இவ்வாறு கூறினர்: “ஒரு மனிதன் ‘தெஃபிலின் என்ற ஒன்றே இல்லை’ என்று கூறி, அதன் மூலம் வேதவசனங்களுக்கு முரணாகச் செயல்பட்டால், அவன் ஒரு கலகக்காரனாகக்

Jd – ஏழு சாபங்கள்: மத்தேயு 23:1-39; மாற்கு 12:38-40; லூக்கா
20:45-47 | 5

கருதப்படமாட்டான். ஆனால், ‘தெஃபிலினில் ஐந்து பிரிவுகள் உள்ளன’ (ரபிக்கள் போதித்தபடி நெற்றிக்கானதில் நான்கு பிரிவுகள் மட்டுமே இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு மாறாக) என்று கூறி, தோரா ஆசிரியர்களின் வார்த்தைகளோடு எதையாவது கூடுதலாகச் சேர்க்க முயன்றால், அவன் குற்றவாளியாவான்” (சான்ஹெட்ரின் 11.3-ம் பகுதி). ஆகவே, தொடர்பாக பரிசேயர்களைப் பற்றி இயேசு கூறினார்: அவர்கள் என்னை வீணாக வணங்குகிறார்கள்; அவர்களுடைய போதனைகள் வெறும் மனித விதிகள் மட்டுமே. மேலும் அவர்களை நேரடியாக எச்சரித்தார்:அவர் எச்சரித்தார்: நீங்கள் தேவனுடைய கட்டளைகளை விட்டுவிட்டு, மனிதர்களின் பாரம்பரியங்களைப் பற்றிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் (மாற்கு 7:7-8).

சீனாய் மலையில் YHVH யெகோவாவிடமிருந்து மோசே அவர்களைப் பற்றிய அறிவுறுத்தல்களைப் பெற்றார் என்றும் ரபீக்கள் போதித்தனர். பிரதான ஆசாரியனின் நெற்றியில் உள்ள அவர்களின் வேதப்பட்டைகள் பொன் தகட்டை விட தங்களுடைய தாலந்துகள் அதிக புனிதமானவை என்று அவர்கள் கூறினர், ஏனெனில் அதில் ‘அதோனாய்’ADONAI என்ற பெயர் ஒரு முறை மட்டுமே எழுதப்பட்டிருந்தது, ஆனால் தெஃபிலினுக்குள் ‘அந்தப் பெயர்’ என்ற எழுத்து இருபத்தி மூன்று முறை எழுதப்பட்டிருந்தது. அவர்கள் உண்மையில், வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்ட மேசியா தெஃபிலினை அணிவார் என்று அவர்கள் நம்பினர்.1301

பரிசேயர்கள் பொது அங்கீகாரத்தையும் புகழையும் தேடுவதன் மூலம் தங்கள் உண்மையான முகத்தைக் காட்டுவார்கள். விருந்துகளில் கௌரவமான இடத்தையும், ஜெப ஆலயங்களில் சபையாரை நோக்கிய முன்புறத்தில் உள்ள மிக முக்கியமான இருக்கைகளையும் அவர்கள் விரும்பினர்; அவர்கள் நீண்ட அங்கிகளை அணிந்து வலம் வருவதையும், சந்தைகளில் மரியாதையுடன் வாழ்த்தப்படுவதையும், மற்றவர்களால் ‘ரபி’ என்று அழைக்கப்படுவதையும் விரும்பினார்கள் (மத்தேயு 23:6-7; மாற்கு 12:38-39). சொல்லப்போனால், ரபி, போதகர் அல்லது குரு என்ற சொல்லில் எந்தத் தவறும் இல்லை. ரபி என்றால் வெறுமனே ஆசிரியர் என்று பொருள், மேலும் அந்தத் தலைவர்களே சமூகத்தின் நியமிக்கப்பட்ட ரபிகளாக இருந்தனர். பிரச்சனை என்னவென்றால், அவர்கள் அத்தகைய வாழ்த்துகளையும் பட்டங்களையும் விரும்பினார்கள்.

Jd – ஏழு சாபங்கள்: மத்தேயு 23:1-39; மாற்கு 12:38-40; லூக்கா
20:45-47 | 6

ஹஷேம் அல்லது தோரா நோக்கம் கொண்டதை விட, அவர்கள் தங்கள் சொந்தக் கண்களிலும் Ha’Shem or the Torah ஹஷேம் அல்லது தோரா யூத சமூகத்தின் கண்களிலும் எவ்வாறு உயர்த்தப்பட்டிருக்கக்கூடும் என்பதைப் பார்ப்பது எளிதாக இருந்தது. தோராவைப் பற்றிய வெறும் அறிவு ஒரு முடிவாகவே ஆனது. இந்த விஷயத்தில், மிகப் பழமையான தர்கும்கள் அல்லது மிஷ்னாவின் பரிசேய விளக்கவுரைகள் மற்றும் இரண்டு தல்மூத்களுக்கு ஓன்கெலோஸ் அளித்த விளக்கங்கள், யூத கலாச்சாரத்தில் ரபியின் முக்கியத்துவத்திற்குச் சான்றாக அமைந்தன. தோராவின் ஒரு குறிப்பிட்ட விடயம் தொடர்பாக El-Shaddiஎல்- ஷாதிக்கும் அவருடைய வானவர்களுக்கும் இடையே கருத்து வேறுபாடுகள் ஏற்பட்டபோது, “சொர்க்கத்தின் கல்விக்கூடத்தில்” ஒரு கலந்துரையாடல் நடந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. எனவே, அந்த விடயத்தில் தனது அறிவிற்காகப் புகழ்பெற்ற ஒரு ரபியை, அவர்களுக்கு இடையேயான அந்த விடயத்தைத் தீர்த்து வைப்பதற்காக மரண தேவதை வரவழைத்தது!விவரங்களுக்குள் செல்லாமல் பார்த்தாலும், இது தெளிவாகிறது: ரபி அத்தகைய உயர்ந்த பதவியில் இருந்தார் என்பது தெளிவாகிறது. அதனால், ஒருவரின் தந்தையை விட ஆசிரியருக்கு அதிக அக்கறை காட்டப்பட வேண்டும் என்று கருதப்பட்டது. அந்த எண்ணம்: இவ்வுலகில் நமது இருப்புக்கு மட்டுமே தந்தையே காரணம், ஆனால் மறுவுலகில் வாழ்வதற்கு தந்தையே காரணம் (டிராக்டேட் பாப். மெஸ். 2.11).1302

ஆனால் அந்த வகையான அதிகாரம் அவர்களின் தலைக்கு ஏறிவிட்டது, மேலும் விதவைகளின் வீடுகளைப் பறிப்பதை அவர்கள் நியாயப்படுத்தினர் (மாற்கு 12:40a). மக்கள் பெரும்பாலும் தங்கள் முழு செல்வத்தையும் ஆலயத்திற்கு விட்டுச் சென்றனர், மேலும் அந்தப் பணத்தின் ஒரு நல்ல பகுதி தோரா ஆசிரியர்களுக்கும் பரிசேயர்களுக்கும் சென்றது. இப்படித்தான் அவர்களின் திட்டம் செயல்பட்டது. பரிசேயர்கள் விதவைகளைத் தங்கள் வீடுகளை ஆலயத்திற்குக் கொடுக்கச் சம்மதிக்க வைத்தனர், பின்னர் அந்த விற்பனையின் மூலம் கிடைத்த பணத்தைத் தாங்களே எடுத்துக்கொண்டனர். உயில் மற்றும் சொத்துப் பத்திரங்களை எழுதப் பணியமர்த்தப்பட்ட தோரா ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு கணிசமான பங்கு சென்றது. இது ஒரு பெரிய மோசடி. விற்பனையை முடிப்பதற்காக,

Jd – ஏழு சாபங்கள்: மத்தேயு 23:1-39; மாற்கு 12:38-40; லூக்கா
20:45-47 | 7

பரிசேயர்கள் விதவைகளின் வீடுகளிலும் அவர்களுக்காகவும் நீண்ட ஜெபங்களைச் செய்தார்கள். அதன் விளைவாக, அவர்கள் அந்த விதவைகளைத் தங்கள் விருப்பத்திற்குக் கீழ்ப்படுத்தினார்கள். நம் ஆண்டவர் இந்த ஜெபங்களை முற்றிலும் வஞ்சகம் என்று அழைக்கிறார்.Ha’Shem ஹஷேம் யாரைப் பாதுகாக்குமாறு அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார் (சங்கீதம் 68:6 மற்றும் 146:9; எரேமியா 7:6; சகரியா 7:10; மல்கியா 3:5)?1303

மேலும், பிறருக்குக் காட்டுவதற்காகவே அவர்கள் நீண்ட ஜெபங்களைச் செய்வார்கள் (மாற்கு 12:40b). அடையாளம் காண்பதில் எவ்விதச் சிரமமும் இருக்கவில்லை. பொது இடங்களில் அவருக்குப் பின்னால் நடந்து செல்லும்போது, அவர் விரைவில் நின்று, தனக்கென விதிக்கப்பட்ட ஜெபங்களைச் சொல்லத் தொடங்குவதற்கான வாய்ப்புகள் மிக அதிகமாக இருந்தன. அந்த ஜெபங்களுக்கான குறிப்பிட்ட நேரம் வந்துவிட்டால், அவர் சாலையின் நடுவிலேயே திடீரென நின்றுவிடுவார்; ஒருவேளை ஜெபத்தின் ஒரு பகுதியைச் சொல்லிவிட்டு, மீண்டும் நடந்து சென்று, நின்று, மற்றொரு பகுதியைச் சொல்வார்—இப்படியே அது தொடரும். சந்தை வெளியிலோ அல்லது தெரு முனைகளிலோ, தான் மிகவும், மிகவும் ஆன்மீகப் பற்றுள்ளவர் என்பதில் யாருடைய மனதிலும் எவ்வித ஐயத்தையும் அவர் எழவிடவில்லை. அங்கே அவர் நின்று, தன் பாதங்களை ஒன்றிணைத்து, தன் உடலையும் ஆடைகளையும் ஒழுங்குபடுத்திக்கொள்வார்; அந்தத் தருணத்தில், அவரைச் சுற்றியிருந்த உலகம் முழுவதுமே ஸ்தம்பித்து நின்றுவிடும். வேலையாள் தன் கருவிகளைக் கீழே போடுவான்; கூலித் தொழிலாளி தன் சுமையைக் கீழே இறக்கி வைப்பான்; ஒருவன் குதிரையின் சேணத்தில் ஒரு காலை ஏற்கனவே வைத்திருந்தாலும், அவன் அதைத் திரும்ப எடுத்துக்கொள்வான். அவருடைய ஜெபத்திற்கான நேரம் வந்துவிட்டது; எதனாலும் அவரை இடைமறிக்கவோ அல்லது தொந்தரவு செய்யவோ முடியாது. ஒரு அரசர் நேரில் வந்து வாழ்த்துத் தெரிவித்தாலும் சரி, அல்லது ஒரு பாம்பு காலில் சுற்றிக்கொண்டாலும் சரி—அவருடைய ஜெபங்கள் முடிவடையும் வரை அவை அனைத்தும் புறக்கணிக்கப்பட வேண்டும் என்பது அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு விதியாக இருந்தது. ஒரு கிராமத்திற்குள் நுழையும்போதும், அங்கிருந்து வெளியேறும்போதும், அவர் ஒன்று அல்லது இரண்டு ஜெபங்களைச் சொல்ல வேண்டியிருந்தது. ஒரு கோட்டையைக்

Jd – ஏழு சாபங்கள்: மத்தேயு 23:1-39; மாற்கு 12:38-40; லூக்கா
20:45-47 | 8

கடந்து செல்லும்போதும், ஏதேனும் ஆபத்தை எதிர்கொள்ளும்போதும், அல்லது புதிதான, விசித்திரமான, அழகான அல்லது எதிர்பாராத ஒன்றைச் சந்திக்கும்போதும் இதே நடைமுறையே பின்பற்றப்பட்டது. மேலும், அவர் எவ்வளவு நீண்ட நேரம் ஜெபம் செய்கிறாரோ, அதுவே சிறந்தது என்றும் கருதப்பட்டது. ஒவ்வொரு ஜெபமும் இறைவனின் திருப்பெயரை உச்சரித்துத் தொடங்கப்பட்டதுடன், ‘அவர் போற்றப்படுவாராக’ என்ற இறைவாழ்த்துடன் நிறைவுபெற்றது. அவர் எவ்வளவு அதிகமாக ஜெபம் செய்கிறாரோ, அதுவே சிறந்தது என்றும் கருதப்பட்டது. இதன் மூலம் சிறப்பான ஆன்மீகப் புண்ணியத்தைப் பெற முடியும் என்று பரிசேயர்கள் கூறினர்; மேலும், ஒரே நாளில் நூறு ஜெபங்களைச் சொல்வதே மிகுந்த இறைப்பற்றுக்குரிய அளவுகோலாகக் கருதப்பட்டது.1304

மக்கள் அனைவரும் செவிமடுத்துக் கொண்டிருந்த வேளையில், இயேசு தம்முடைய பன்னிரு சீடர்களை நோக்கித் திரும்பி, பின்வருமாறு கூறினார்: “இவர்கள் மிகக் கடுமையான தண்டனைக்கு உள்ளாவார்கள்” (மாற்கு 12:40c மற்றும் லூக்கா 20:45-47). ஜெபம் செய்வது எக்காலத்திலும் நன்மையே. மிகுந்த ஆர்வத்துடனும், ஊக்கத்துடனும் ஜெபிப்பதும் நன்மையே. ஆனால், அவர்களுடைய செயல்கள் தோரா (வேதநூல்) விதித்த நியதிகளுக்கு இணக்கமாக அமையவில்லை: “அந்நியனுக்கோ, தந்தை இல்லாத பிள்ளைகளுக்கோ அல்லது விதவைக்கோ நீதி மறுப்பவன் சபிக்கப்பட்டவன் ஆவான்” (இசிரேலர் ஆகமம் 27:19). அவர்கள் ஆன்மீகப் பற்றுள்ளவர்கள் போன்ற ஒரு போலியான முகமூடியை அணிந்திருந்தனர்; ஆனால் இயேசுவோ, அவர்களுடைய அந்தப் போலித்தனத்திற்கு அவர்களைப் பொறுப்பாக்கி, கேள்விக்குள்ளாக்கினார். சிலர், விதவைகளின் வீடுகளை விற்றுப் பொருளீட்டும் ஒரு வழியாக —அவ்வீடுகளை விழுங்கிவிடுவது போல— நீண்ட ஜெபங்களைக் கூடப் பயன்படுத்திக்கொண்டனர்.

இப்பகுதியின் முழுச் சூழலும் தவறான மனப்பான்மைகள் மற்றும் பட்டங்களை முறைகேடாகப் பயன்படுத்துவது பற்றியதே ஆகும். “நீங்கள் ‘ரப்பி’ (போதகர்) என்று அழைக்கப்படக்கூடாது; ஏனெனில் உங்களுக்கு ஒரே ஒரு போதகரே உண்டு, நீங்கள் அனைவரும் சகோதரர்கள். இவ்வுலகத் தலைவர்கள் மீது உரிய மரியாதை கொண்டிருந்தாலும், இறுதியில்

Jd – ஏழு சாபங்கள்: மத்தேயு 23:1-39; மாற்கு 12:38-40; லூக்கா
20:45-47 | 9

பரலோகத்தில் நமக்கு ஒரே ஒரு உண்மையான பிதாவே இருக்கிறார். மேலும், பூமியில் உள்ள எவரையும் ‘பிதா’ என்று அழைக்காதீர்கள்; ஏனெனில் உங்களுக்கு ஒரே ஒரு பிதாவே உண்டு, அவர் பரலோகத்தில் இருக்கிறார். நீங்கள் ‘தலைவர்கள்’ என்றும் அழைக்கப்படக்கூடாது; ஏனெனில் உங்களுக்கு ஒரே ஒரு தலைவரே உண்டு, அவரே மேசியா” (மத்தேயு 23:8-10). ஆம், ஆன்மீகத் தலைவர்களுக்கும், ‘கனம்’ மற்றும் ‘மரியாதை’ ஆகிய சொற்களைப் பயன்படுத்துவதற்கும் உரிய இடமுண்டு; ஆயினும், அகங்காரம் தலைதூக்காதவாறு எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும்.

உங்களுக்கும் ‘அதோனாய்’ (ஆண்டவர்) அவர்களுக்கும் இடையே தங்களை நிறுத்திக்கொள்ளும் சிலர் இருக்கிறார்கள். ஆண்டவரை அடைவதற்குத் தாங்கள் மட்டுமே ஒரே வழி என்று பரிந்துரைக்கும் சிலரும் உள்ளனர். தேவனுடைய வார்த்தையின் மீது தங்களுக்குத்தான் இறுதி அதிகாரம் (முடிவு எடுக்கும் உரிமை) இருப்பதாகச் சில வேதாகமப் போதகர்கள் நம்புகிறார்கள். நீங்கள் ஒப்புதலைத் தேடிச் செல்லும் இவ்வுலகத் தந்தை ஒருவர் இருக்கிறார்; ‘யாவே’ (YHVH) நீங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று உங்களுக்குச் சொல்லும் ஆன்மீக குரு ஒருவர் இருக்கிறார். இவை அனைத்திற்கும் இயேசுவின் செய்தி இதுவே: இந்த இடைத்தரகர்களை அகற்றிவிடுங்கள். உங்களுக்கு ஒரே ஒரு தலைவரே உண்டு; அவரே மேசியா.

உங்களுக்குப் போதகர்கள், மூப்பர்கள் அல்லது ஆலோசகர்கள் தேவையில்லை என்று அவர் கூறவில்லை. மாறாக, நாம் அனைவரும் சகோதர சகோதரிகள் என்றும், பிதாவை அணுகுவதற்கு நாம் அனைவருக்கும் சமமான உரிமை உண்டு என்றும் அவர் கூறுகிறார். நீங்களே நேரடியாகத் தேவனைத் தேடுவதன் மூலம் உங்கள் விசுவாசத்தைச் எளிமைப்படுத்திக்கொள்ளுங்கள். குழப்பம் விளைவிக்கும் சடங்குகள் எதுவும் தேவையில்லை. மர்மமான சம்பிரதாயங்கள் எதுவும் அவசியமில்லை. சிக்கலான அதிகாரப் படிநிலைகளோ அல்லது அணுகுமுறைத் தடைகளோ எதுவும் தேவையில்லை.

உங்களிடம் ஒரு வேதாகமம் இருக்கிறதா? நீங்கள் அதைப் படித்து ஆராயலாம்.

Jd – ஏழு சாபங்கள்: மத்தேயு 23:1-39; மாற்கு 12:38-40; லூக்கா
20:45-47 | 10

ஒரு இதயம் இருக்கிறதா? நீங்கள் ஜெபிக்கலாம்.

ஒரு மனம் இருக்கிறதா? நீங்கள் சிந்திக்கலாம்.1305

கிறிஸ்துவின் உண்மையான சீடர்கள், பிறருக்குச் சேவை செய்வதன் மூலம் தங்கள் தலைமைத்துவத் திறன்களை நிரூபிப்பார்கள். “உங்களில் பெரியவனாயிருக்கிறவன் உங்களுக்கு ஊழியக்காரனாயிருக்கக்கடவன்.” தன்னைத்தானே உயர்த்திக்கொள்பவன் தாழ்த்தப்படுவான் என்றும், தன்னைத்தானே தாழ்த்திக்கொள்பவன் உயர்த்தப்படுவான் என்றும் இயேசு (Yeshua) கூட்டத்தினருக்கு உறுதியளிக்கிறார் (மத்தேயு 23:11-12). இது உலகத்தின் நம்பிக்கைகளுக்கு எவ்வளவு முரணாக இருக்கிறது! வெறும் மதச் சடங்குகளைக் கடைப்பிடிப்பது மட்டும் போதுமானதல்ல. நாம் ‘ரூவாஹ் ஹ-கோதேஷின்’ (பரிசுத்த ஆவியின்) மெல்லிய சத்தத்திற்கும், இயேசுவின் வார்த்தைகளுக்கும் செவிசாய்த்து, நம்முடைய மனப்பான்மைகளையும் சுயபரிசோதனை செய்துகொள்ள வேண்டும்.

பின்னர் இயேசு தமது கவனத்தை
நேரடியாகப் பரிசேயர்களின் மீதே திருப்பினார். இயேசு தமது ஏழு கண்டனங்களில் ஒவ்வொன்றையும், உணர்வுபூர்வமான ஒரு Woe –“ஐயோ” (எபிரேயத்தில் ‘Oy’) என்ற வார்த்தையுடன் தொடங்குகிறார். இவை சாபங்கள் என்ற அர்த்தத்தில் அமைந்திருந்தாலும், உண்மையில் அவை மிகக் கடுமையான எச்சரிக்கைகளாகவும், அவர்களின் துயரமான கதியைக் குறித்த வருத்தத்தின் வெளிப்பாடுகளாகவும் இருந்தன. அவர்கள் மனந்திரும்பாவிட்டால், கடவுளின் நியாயத்தீர்ப்பு என்பது அவர்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் தவிர்க்க முடியாத அவர்களுடைய விதி விளைவாக அமைந்திருக்கும். அவர்கள் மனந்திரும்பாவிடில், கடவுளின்

Jd – ஏழு சாபங்கள்: மத்தேயு 23:1-39; மாற்கு 12:38-40; லூக்கா
20:45-47 | 11

நியாயத்தீர்ப்பே அவர்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் தவிர்க்க முடியாத விளைவாக அமைந்திருக்கும். woes துயரங்கள் உடனடிச் சூழலைப் பொறுத்தவரை, இவ்விரங்கலுரைகள் ஒரு குறிப்பிட்ட குழுவையே இலக்காகக் கொண்டுள்ளன (வெளிவேஷதாரிகளுக்கிடையிலும், உண்மையிலேயே நேர்மையான, இறைப்பற்றுள்ள சில பரிசேயர்கள் இருந்தனர் என்பது தெளிவு). மேலும், இவ்விடத்தில் மேசியாவை நாம் இஸ்ரவேலின் தீர்க்கதரிசிகளை நோக்கும் அதே கண்ணோட்டத்துடனேயே நோக்க வேண்டும்; அதாவது, யூதர்களுக்கு எதிரான காழ்ப்புணர்ச்சி கொண்ட ஒரு வெளியாளாக அல்லாமல், தன் உடன் யூதர்களின் நலனில் அக்கறை கொண்ட ஒரு யூதராகவே அவர் இங்குப் பேசுகிறார்.1306

1. “ஐயோ,Woe to you, வேதபாரகரே, பரிசேயரே, மாயக்காரரே! நீங்கள் மனுஷர் முன்பாகப் பரலோகராஜ்யத்தின் வாசலை அடைக்கிறீர்கள்; நீங்கள் உள்ளே பிரவேசிக்கிறதுமில்லை, பிரவேசிக்கப் பார்க்கிறவர்களைப் பிரவேசிக்க விடுகிறதுமில்லை” (மத்தேயு 23:13-14). ராஜ்யத்திற்குள் பிரவேசிப்பதன் எளிமையை வலியுறுத்திய இயேசு, இதற்கு நேர்மாறான கருத்தையே போதித்தார்; நாம் சிறுபிள்ளைகளைப் போல மாற வேண்டும் என்று கூட அவர் கூறினார்.அரசு (ராஜியம்) — நாம் சிறு குழந்தைகளைப் போல ஆக வேண்டும் என்று கூட அவர் கூறினார் (காண்க: Gg – பரலோக ராஜ்யத்தில் மிகச்சிறியவர்). அந்தப் போலிப் போதகர்கள், TaNaKh-இன் தூய செய்தியை மாசுபடுத்தியிருந்தனர்.

2. “ஐயோ, Woe to you,வேதபாரகரே, பரிசேயரே, மாயக்காரரே! நீங்கள் ஒருவனை உங்கள் மார்க்கத்தில் சேர்க்கும்பொருட்டு, கடலையும் கரையையும் சுற்றித் திரிகிறீர்கள்.” இது இன்று நமக்கு விசித்திரமாகத் தோன்றலாம்; ஏனெனில், யூதர்கள் பொதுவாகப் பிறரைத் தங்கள் மதத்திற்கு மாற்றும் முயற்சியில் (proselytize) ஈடுபடுவதில்லை. ஆனால், இரண்டாம் ஆலயக் காலத்து யூத மதம், ‘பிற இனத்தவருக்கு ஒளியாகத் திகழ வேண்டும்’ என்ற அழைப்பின் (ஏசாயா 49:6) ஒரு பகுதியாக, தீவிரமான ஒரு மதப் பரப்புரை பிற இனத்தவருக்கு கொண்டிருந்தது என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை. ரோம் உலகை ஆண்ட காலத்தில் யூத மதத்திற்கு மாறிய பிற இனத்தவரின் எண்ணிக்கையோடு,

Jd – ஏழு சாபங்கள்: மத்தேயு 23:1-39; மாற்கு 12:38-40; லூக்கா
20:45-47 | 12

ஏதோமியர்களையும் நாம் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். முதலாம் நூற்றாண்டில் இவர்கள் கட்டாயமாக மதமாற்றம் செய்யப்பட்டனர். ‘மகா ஏரோது’ (Herod the Great) என்ற பெயருடைய, ரோமானியராக மாறிப் பின்னால் பெரும் பெயர் பெற்றவரின் பூர்வீகச் சமூகம் இதுவேயாகும். எனவே, யூதச் சமூகத்தோடு நெருக்கமாகப் பழகி வழிநடத்தக்கூடிய ஒரு தலைவராக, ரோமானியர்களுக்கு இவரே மிகச் சிறந்த தேர்வாக அமைந்தார். ஆனால் பரிசேயர்கள் யூத மதத்திற்குப் புதியவர்களை மதமாற்றம் செய்வதில் மட்டும் வெற்றிபெறவில்லை. இல்லை, அவர்கள் அதைவிட ஒரு படி மேலே சென்று, அம்மதத்திற்கு மாறியவர்களை ‘வாய்மொழிச் சட்டங்களுக்கும்’ (Oral Law) மாற்றினர்; இது உண்மையில் மக்களைத் தோராவின் (Torah) தூய்மையிலிருந்து விலக்கிச் செல்லவே வழிவகுத்தது. எனவே, மிகக் கடுமையான சொற்களில், அத்தகைய மதமாறிகள் ‘கெய்-ஹின்னோம்’ (Gei-Hinnom – நரக நெருப்பு) செல்லத் தகுதியுள்ளவர்களாகத் தங்களைவிட இருமடங்கு அதிகம் இருக்கிறார்கள் என்று மேசியா அவர்களை எச்சரித்தார் (மத்தேயு 23:15).1307

3. உங்களுக்கு ஐயோWoe to you. மிகவும் நயம்படக் கேலிசெய்யும் மொழியில், இயேசு அவர்களை ‘குருட்டு வழிகாட்டிகள்! என்று அழைத்தார்! சாதாரண மக்களுக்கு ஆன்மீக வழிகாட்டிகளாகத் திகழ்வதாகத் தங்களுக்குள் பெருமை பாராட்டிக்கொண்டவர்கள், உண்மையில் ஆன்மீக ரீதியாகக் குருடர்களாகவே இருந்தனர். இருளில் தடவிக்கொண்டு நடப்பதைப் போன்ற அவர்களின் செயல்களுக்கு, இயேசு பல நிஜ வாழ்க்கை உதாரணங்களைக் கொடுத்தார். முதலாம் நூற்றாண்டில், சத்தியம் (ஆணை) செய்யும் வழக்கம் மிகவும் பரவலாக இருந்தது. சொல்லப்போனால், அது எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்றால், தால்மூதின் (Talmud) ஒரு முழுப் பகுதியே சத்தியம் செய்வதன் நுணுக்கங்களை விவரிப்பதற்காகவே ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது (Tractate Shevout). சத்தியம் செய்வதில் இயல்பாகவே தவறேதும் இல்லை. அது ஒரு பொதுவான நடைமுறையாக இருந்ததுடன், ஒரு ஒப்பந்தத்தை உறுதிப்படுத்தவும் உதவியாக இருந்தது. எவரேனும் தங்கள் வாக்குறுதிகளை உறுதிப்படுத்த விரும்பினால், தங்களைவிட உயர்ந்த ஏதேனும் ஒன்றின் மீதோ அல்லது ஒருவரின் மீதோ சத்தியம் செய்யலாம். இத்தகைய சூழலில், பரிசேயர்களில் சிலர் ஆலயத்தின் மீது சத்தியம் செய்வதன் மூலம்

Jd – ஏழு சாபங்கள்: மத்தேயு 23:1-39; மாற்கு 12:38-40; லூக்கா
20:45-47 | 13

தங்கள் வார்த்தையை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டனர். இது ஒரு வலிமையான சத்தியமாகத் தோன்றினாலும், அதிலிருந்து நழுவிச் செல்ல அவர்களுக்கு ஒரு வழி இருந்தது. அவர்கள், “எவரேனும் ஆலயத்தின் மீது சத்தியம் செய்தால், அதற்கு எந்த மதிப்பும் இல்லை; ஆனால் ஆலயத்திலுள்ள பொன்னின் மீது சத்தியம் செய்தால், அவர் அந்தச் சத்தியத்தை நிறைவேற்றக் கடமைப்பட்டவர் ஆகிறார்” என்று கூறினர் (மத்தேயு 23:16). அவர்கள் எப்போதும் தங்களுக்குச் சாதகமான நன்மைகளைப் பெறுவதிலேயே குறியாக இருந்தனர்.

இவையெல்லாம் வெறும் வார்த்தை விளையாட்டுகளே; இத்தகைய அபத்தமான வாதங்கள் ‘குருட்டு மடையர்களிடமிருந்தே’ வருவதாக இயேசு கடுமையாகக் கண்டித்தார்! இவற்றில் எது மேலானது: அந்தப் பொன்னா? அல்லது அந்தப் பொன்னைப் புனிதமாக்கும் ஆலயமா? அதே விதமாக, நீங்களும் இவ்வாறு கூறுகிறீர்கள்: “எவனாவது பலிபீடத்தின்மீது ஆணையிட்டால், அது ஒன்றுக்கும் உதவாது; ஆனால் பலிபீடத்தின்மீது வைக்கப்பட்டிருக்கும் காணிக்கையின்மீது ஆணையிட்டால், அவன் அந்த ஆணையால் கட்டுண்டவனாவான்.” இந்த முழுமையான திரிபுவாதமும், இறையியல் ரீதியாகவும் தர்க்கரீதியாகவும் முற்றிலும் அபத்தமானதாக இருந்தது. கண்மூடரே! எது மேலானது: காணிக்கையா, அல்லது அந்தக் காணிக்கையைப் புனிதமாக்கும் பலிபீடமா (மத்தேயு 23:17-19)? காணிக்கை சமர்ப்பிக்கப்படும் புனிதமான பலி பீடத்தை விட, அந்தக் காணிக்கையே அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகக் கருதப்படுவது எவ்விதத்திலும் அர்த்தமற்றதாகும்.

பலிபீடத்தின்மீது ஆணையிடுவது என்பது, அதன்மீது வைக்கப்பட்டிருக்கும் அனைத்தின்மீதும் ஆணையிடுவதையே குறிக்கிறது என்று ஆண்டவர் தொடர்ந்து சுட்டிக்காட்டினார். ஆலயத்தின்மீது ஆணையிடுவது என்பது, அதில் வாசம் செய்பவர்மீது—அதாவது, ‘அடோனாய்’ (ADONAI) ஆகிய அவரேமீது—ஆணையிடுவதாகும். மேலும், பரலோகத்தின்மீது ஆணையிடுவது என்பது, கடவுளின் சிம்மாசனத்தின்மீதும், அதன்மீது வீற்றிருப்பவர்மீதும் ஆணையிடுவதாகும். உண்மையில், கடவுளே அனைத்தையும் படைத்தவர் என்பதால், எதன்மீது ஆணையிட்டாலும் அது ‘ஹாஷேம்’ (Ha’Shem) ஆகிய

Jd – ஏழு சாபங்கள்: மத்தேயு 23:1-39; மாற்கு 12:38-40; லூக்கா
20:45-47 | 14

அவரையே உள்ளடக்கியதாக அமைகிறது (மத்தேயு 23:20-22).

1308

4. தோரா போதகர்களே, பரிசேயர்களே,வெளிவேஷம் உங்களுக்கு ஐயோ Woe to you,! நீங்கள் பாசாங்குக்காரர்கள்! அடுத்து, மேசியா அவர்களுடைய தவறான முன்னுரிமைகளில் சிலவற்றை அம்பலப்படுத்துகிறார். அது மிகவும் முக்கியமானதாக இருந்ததால், தல்மூத்தின் ஒரு முழுப் பகுதியும் அத்தகைய விவரங்களுக்காகவே அர்ப்பணிக்கப்பட்டுள்ளது (மா’அசேர் பகுதி). மா’அசேர் என்ற தலைப்பு ‘பத்தில் ஒரு பங்கு’ என்ற வார்த்தையால் பிரதிபலிக்கப்படுகிறது, எனவே அந்த அளவை கேள்விக்குட்படுத்த முடியாது. இஸ்ரவேலர்கள் தங்கள் வருமானத்தில் பத்து சதவீதத்தை யெகோவாவின் YHVH வழிபாட்டிற்கும் ஆலயத்தின் பராமரிப்பிற்கும் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. பரிசேயர்கள் முழு தோராவையும் உறுதியாக நம்பி அதைப் பின்பற்றினர்; எனவே, அவர்கள் தங்கள் நுணுக்கமான தசமபாகத்திற்காக அறியப்பட்டதில் ஆச்சரியமில்லை (ஆதியாகமம் 14:18-20; உபாகமம் 14:22-29). அவர்கள் மிகச்சிறிய நறுமணப் பொருட்கள் வரை கூட தசமபாகம் கொடுத்தனர். நீங்கள் உங்கள் நறுமணப் பொருட்களான புதினா, சோம்பு மற்றும் சீரகம் ஆகியவற்றில் பத்தில் ஒரு பங்கைக் கொடுக்கிறீர்கள். ஆனால் நீங்கள் தோராவின் மிக முக்கியமான விஷயங்களான நீதி, இரக்கம் மற்றும் விசுவாசம் ஆகியவற்றைப் புறக்கணித்துவிட்டீர்கள். நீங்கள் முந்தையவற்றைப் புறக்கணிக்காமல், பிந்தையவற்றைக் கடைப்பிடித்திருக்க வேண்டும். இறுதியாகப் பார்க்கையில், நாம் பெரிய காரியங்களைப் புறக்கணித்துவிட்டு, சிறிய காரியங்களைக் கவனிப்பதால் என்ன பயன்? குருடர்களே! நீங்கள் கொசுவை வடிகட்டிவிட்டு, ஒட்டகத்தை விழுங்குகிறீர்கள் (மத்தேயு 23:23-24). பூச்சிகள் தூய்மையற்றவை என்பதால், அவர்கள் தங்கள் சூப் தூய்மையாக இருப்பதை உறுதிசெய்ய அதை வடிகட்டினார்கள். ஆனால் பிரதான உணவாக, அதேபோல் தூய்மையற்ற ஒட்டகத்தை உண்டார்கள்! எச்சரிக்கை தெளிவாக இருந்தது:அவர்கள் முக்கியத்துவம் குறைந்த கட்டளைகளால் திசைதிருப்பப்பட்டு, மிக முக்கியமானவற்றைப் புறக்கணிக்காதீர்கள்.1309

5. தோரா போதகர்களே, பரிசேயர்களே, உங்களுக்கு ஐயோ!Woe to you, நீங்கள் பாசாங்குக்காரர்கள்! அவர்கள் வெளித்தோற்றத்தைப் பற்றி

Jd – ஏழு சாபங்கள்: மத்தேயு 23:1-39; மாற்கு 12:38-40; லூக்கா
20:45-47 | 15

மிகவும் கவலைப்பட்டார்கள். கோஷர் சமையலறையைப் பராமரிக்கும் போது, அவர்கள் மிகவும் கவனமாக இருந்தார்கள். நீங்கள் கோப்பை மற்றும் தட்டின் வெளிப்புறத்தைச் சுத்தம் செய்கிறீர்கள். கோஷர் என்ற வார்த்தையே சடங்கு ரீதியாகவும், சொல்லர்த்தமாகவும் தூய்மையைக் குறிக்கிறது. இது மிகவும் முக்கியமானதாக இருந்ததால், பாத்திரங்கள் மற்றும் உணவுச் சட்டங்களுக்காகவே ஒரு முழு நூல் அர்ப்பணிக்கப்பட்டுள்ளது (கெலிம் நூல்Tractate Kelim). அவர்கள் கோஷர் சமையலறையைப் பராமரித்தார்கள், ஆனால் கோஷர் அல்லாத செயல்கள் அவர்களின் வாழ்க்கைக்குள் ஊடுருவிவிட்டன. அவர்கள் பேராசையாலும் சுய இன்பத்தாலும் நிறைந்திருக்கிறார்கள். தோராவின் சாராம்சத்தின் வெளிப்படையான மீறல்கள், அத்தகைய ஒருவரைக் குருடான பரிசேயர் என்று கிறிஸ்து அழைக்க வழிவகுத்தது! முதலில் கோப்பை மற்றும் தட்டின் உட்புறத்தைச் சுத்தம் செய்யுங்கள், பின்னர் வெளிப்புறமும் சுத்தமாக இருக்கும் (மத்தேயு 23:25-26).

6. தோரா போதகர்களே, பரிசேயர்களே, உங்களுக்கு ஐயோ!Woe to you, நீங்கள் வெளித்தோற்றத்தைச் சுத்தம் செய்த கல்லறைகளைப் போல இருக்கிறீர்கள். அதே கருப்பொருளைத் தொடர்ந்த ஆண்டவர், உவமையை சமையலறையிலிருந்து கல்லறைக்கு மாற்றினார். இந்த உரையாடல் நடந்த காலத்தில், பஸ்கா பண்டிகையை ஒட்டி இஸ்ரவேலில் வெள்ளையடிப்பது வழக்கமாக இருந்தது. பஸ்கா பண்டிகையும் புளிப்பில்லாத அப்பப் பண்டிகையும் தூய்மைப்படுத்துதலுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படும் நேரமாகும் (யாத்திராகமம் 12:1-30). வீடு முழுவதும் உள்ள புளிப்புப் பொருட்கள் அனைத்தும் முற்றிலுமாகத் தூய்மைப்படுத்தப்பட்டு, அதற்குப் பதிலாக கோஷர் பொருட்கள் வைக்கப்பட வேண்டும். பாத்திரங்கள் கோஷராக மாற்றப்படுவதற்காக, அவை மாற்றப்படுகின்றன அல்லது கொதிக்க வைக்கப்படுகின்றன. அந்தப் பருவத்தின் சடங்கு ரீதியான தூய்மையைக் கெடுக்காமல் இருப்பதற்காக, சிக்கலாக இருக்கக்கூடிய எந்தப் பகுதிகளையும் கவனித்துக்கொள்வது மிகவும் முக்கியமாக இருந்தது. கல்லறை இதற்கு ஒரு நல்ல உதாரணமாகும். சாத்தியமில்லாத ஒன்றாக இருந்தாலும், யாராவது தற்செயலாக ஒரு கல்லறையின் மீது உரசிவிட்டால், உள்ளே இருக்கும் இறந்த உடலின் காரணமாக அது அவர்களைச் சடங்கு ரீதியாகத்

Jd – ஏழு சாபங்கள்: மத்தேயு 23:1-39; மாற்கு 12:38-40; லூக்கா
20:45-47 | 16

தீட்டுப்படுத்தும். இந்த வாய்ப்பைத் தவிர்ப்பதற்காக, அனைத்துக் கல்லறைகளையும் புதிதாக வெள்ளையடித்துத் தெளிவாகக் குறிப்பது வழக்கமாக இருந்தது. தங்களைத் தீட்டுப்படுத்திக் கொள்ளாமல் கவனமாக இருக்க அவர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சியில் எந்தப் பாவமும் இருக்கவில்லை. ஆனால் பின்னர் மேசியா ஒரு சிக்கலைச் சுட்டிக்காட்டினார்; அவர் பரிசேயர்களில் பெரும்பாலோரை ஒரு உவமையுடன் விவரித்தார். அவர்கள் வெளித்தோற்றத்தில் அழகாகத் தெரிந்தாலும், உள்ளுக்குள் மரித்தவர்களின் எலும்புகளாலும் அசுத்தமான எல்லாவற்றாலும் நிறைந்திருந்தார்கள். அவர்களுடைய ஆடையை வைத்தே அடையாளம் காணக்கூடிய வகையில், அவருடைய நேர்த்தியான உடையை முழுமையாக்க பதினெட்டு ஆடைகள் தேவைப்பட்டன. அதன் துணி, நிறம் மற்றும் வெட்டுமுறை ஆகியவை அதை அணிந்தவரைத் தனித்துவப்படுத்தின. ஆனால், வெளிப்புறத் தோற்றம், உள்ளே இருந்த ஆன்மீக எதார்த்தத்திலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டதாக இருந்தது. அவர் இவ்வாறு பிரகடனப்படுத்தினார்: “அதேபோல, வெளிப்புறத்தில் நீங்கள் மக்களுக்கு நீதிமான்களாகத் தோன்றுகிறீர்கள்; ஆனால் உள்ளே நீங்கள் நயவஞ்சகத்தாலும் தீமையாலும் நிறைந்திருக்கிறீர்கள்; தோராவிலிருந்து (திருச்சட்டத்திலிருந்து) வெகு தொலைவில் இருக்கிறீர்கள்” (மத்தேயு 23:27-28). நாம் பாவிகளாக இருந்தாலும், நமது வெளிப்புற நடத்தைக்கும் நமது உள்வாழ்க்கைக்கும் இடையே ஒத்திசைவு இருக்குமாறு நாம் தொடர்ந்து முயல வேண்டும். பிலிப்பி நகரத்திலிருந்த விசுவாசிகள், கிறிஸ்துவின் நாளுக்காகத் தூய்மையாகவும் குற்றமற்றவர்களாகவும் திகழும் பொருட்டு, எது சிறந்தது என்பதைப் பகுத்தறியுமாறு பவுல் அவர்களை ஊக்குவித்தார் (பிலிப்பியர் 1:10).

7. “உங்களுக்கு ஐயோ Woe to you, தோரா ஆசிரியர்களே மற்றும் பரிசேயர்களே, நயவஞ்சகர்களே! நீங்கள் தீர்க்கதரிசிகளுக்குச் சமாதிகளைக் கட்டுகிறீர்கள்; நீதிமான்களின் கல்லறைகளை அலங்கரிக்கிறீர்கள்.” ஏழாவதும் இறுதியுமான இந்த ‘ஐயோ‘woe (சாப) வார்த்தை, பரிசேயர்கள் ஒட்டுமொத்தமாக வெளிப்படுத்திய உச்சகட்ட நயவஞ்சக நடத்தையைக் குறித்துப் பேசியது. யூத வரலாற்றில் இது எப்போதும் ஒரு பொதுவான நடைமுறையாகவே இருந்து வந்துள்ளது. இன்று

Jd – ஏழு சாபங்கள்: மத்தேயு 23:1-39; மாற்கு 12:38-40; லூக்கா
20:45-47 | 17

நீங்கள் எருசலேம் நகரின் வழியாக நடந்து செல்லும்போதும்கூட, இந்த நடைமுறையை நீங்கள் காணலாம். யூதர்கள் தங்கள் மத முன்னோர்களைக் கௌரவிப்பது ஒரு மதிக்கத்தக்க வழக்கமாகத் திகழ்கிறது. இஸ்ரவேலுக்கு வந்த தீர்க்கதரிசிகளில் பலர், ஆரம்பத்தில் அவர்களின் செய்தி முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படாவிட்டாலும், இறுதியில் பெரிதும் மதிக்கப்பட்டனர். யூத மரபின்படி, தீர்க்கதரிசி ஏசாயா மன்னன் மனாசேயால் பாதியாக அறுக்கப்பட்டார் என்றும் (Tractate Yevamot 49b), எரேமியா ஒரு நீர்த்தொட்டிக்குள் வீசப்பட்டார் என்றும் கூறப்படுகிறது (எரேமியா 38:1-13). ஆயினும், கிறிஸ்து வாழ்ந்த தலைமுறையினர், தங்கள் முன்னோர்களைப் போன்ற அதே மனப்பான்மையைத் தாங்களும் கொண்டிருப்பதை மறுத்தனர். உண்மையில், அவர்கள் இவ்வாறு கூறினார்கள்: “நாங்கள் எங்கள் முன்னோர்களின் காலத்தில் வாழ்ந்திருந்தால், தீர்க்கதரிசிகளின் இரத்தத்தைச் சிந்தியதில் அவர்களோடு நாங்கள் பங்குகொண்டிருக்க மாட்டோம்.” எனவே, உண்மையான தீர்க்கதரிசன பாணியில், அந்த மெசியா (கிறிஸ்து), அவர்களின் சொந்த வார்த்தைகளையே பயன்படுத்தி, அவர்களைப் கடந்தகாலத்தின் இறைபக்தியற்ற நடத்தையோடு இணைத்துக் காட்டினார்.1310 “ஆகவே, தீர்க்கதரிசிகளைக் கொலை செய்தவர்களின் சந்ததியினர் நீங்களே என்பதற்கு நீங்களே சாட்சிகளாக இருக்கிறீர்கள். அப்படியானால், உங்கள் முன்னோர்கள் தொடங்கியதை நீங்களே தொடர்ந்து நிறைவு செய்யுங்கள்!” (மத்தேயு 23:29-32)!

பின்னர், தம்மை நிராகரித்த குறிப்பிட்ட யூதத் தலைமுறையினரை இயேசு மெசியா கடுமையாகக் கண்டித்தார். அவர்களைக் குறித்த தமது போதனையின் உச்சக்கட்டத்தில், அந்தத் துணிச்சலான மரபுமீறிய ரப்பி (ஆசிரியர்) எதையும் மறைக்காமல் இவ்வாறு கூறினார்: “பாம்புகளே! விரியன் பாம்புகளின் சந்ததியினரே! ‘கெய்-ஹின்னோம்’ (நரக நெருப்பு) தண்டனையிலிருந்து நீங்கள் எவ்வாறு தப்பிப்பீர்கள்?” முந்தைய தலைமுறை என்ன செய்திருந்தாலும், இயேசுவின் தலைமுறை அவர்களுடைய சந்ததியினரைப் போலவே அதே நடத்தையில் குற்றவாளியாக இருந்தது. ஆகையால், நான் உங்களுக்குத் தீர்க்கதரிசிகளையும், ஞானிகளையும், தோரா போதகர்களையும் அனுப்புகிறேன். அவர்களில் சிலரை நீங்கள் கொன்று, கர்த்தருடைய சீடர்களைக் குற்றவாளிகளாகக் கருதி,

Jd – ஏழு சாபங்கள்: மத்தேயு 23:1-39; மாற்கு 12:38-40; லூக்கா
20:45-47 | 18

கழுமரங்களில் கட்டித் தொங்கவிடுவீர்கள். சிலுவையில் வேதனையான மரணத்திற்காக நீதிமான்களான விசுவாசிகளை ரோமர்களிடம் ஒப்படைத்த யூத மதத் தலைவர்களையே இது தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறது. மேலும், உங்கள் ஜெப ஆலயங்களில் அவர்களைச் சாட்டையால் அடிக்க யூத அதிகாரிகளுக்கு அவர்கள் அதிகாரம் அளித்தனர். மதத்துரோகிகள் அல்லது குற்றவாளிகள் என்று அவர்கள் நம்பியவர்களுக்குத் தண்டனையாக, அது தோராவின்படி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு நடைமுறையாக இருந்தது. அவர்கள் சத்தியத்தை எதிர்ப்பதில் மிகவும் மூழ்கி, ஊர் ஊராக விசுவாசிகளைத் துரத்துவார்கள். ஆகையால், பூமியில் சிந்தப்பட்ட நீதிமான்களின் இரத்தம் எல்லாம், அந்த குறிப்பிட்ட தலைமுறையின் மீது வரும்.உண்மையை எதிர்ப்பதிலேயே அவர்கள் முழுமையாக பின்பற்ற மூழ்கிப்போய், விசுவாசிகளை ஊர் ஊராகத் துரத்திச் செல்வார்கள். எனவே, பூமியில் சிந்தப்பட்ட நீதியாளர்களின் இரத்தம் அனைத்தும்—நீதிமானாகிய ஆபேலின் இரத்தம் முதல், ஆலயத்திற்கும் பலிபீடத்திற்கும் இடையில் நீங்கள் கொலை செய்த பெரகியாவின் மகனாகிய சகரியாவின் இரத்தம் வரை—அந்தத் தலைமுறையின் மீதே வந்து சேரும். நான் உங்களுக்கு உண்மையாகவே சொல்கிறேன்: இவை அனைத்தும் இத்தலைமுறையின் மீதே வந்து விழும் (மத் 23:33-36).

மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு, மேசியாவாக இயேசு எருசலேமுக்குள் நுழைந்தபோது, அவர் அந்த நகரத்தைக் கண்டு அதற்காகக் கண்ணீர் சிந்தினார் (லூக்கா 19:41). இப்போது, அவரை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இதுவே கடைசி வாய்ப்பு என்பதுபோல, கிறிஸ்து அந்தப் புனித நகரத்தை நோக்கிக் கூப்பிட்டார்: “எருசலேமே, எருசலேமே! தீர்க்கதரிசிகளைக் கொன்று, உன்னிடம் அனுப்பப்பட்டவர்களைக் கல்லால் எறிகிறவளே!” இத்தகைய பயங்கரமான வரவேற்பைக் கண்டதும், கர்த்தர் சோதோம் மற்றும் கொமோரா நகரங்களின் மீது எரியும் கந்தகத்தை வருவித்ததுபோல (ஆதியாகமம் 19:24), இயேசுவும் அவ்வாறே செய்வார் என்று நாம் எதிர்பார்த்திருக்கலாம். ஆனால் அதற்கு மாறாக, அவர் மிகுந்த கனிவுடன், தன்மையிடத்தில் நின்று இவ்வாறு பேசினார்: “ஒரு கோழி தன் குஞ்சுகளைத் தன் இறக்கைகளின் கீழே கூட்டிச் சேர்ப்பதுபோல, உன் பிள்ளைகளை நான் எத்தனை முறை கூட்டிச் சேர்க்க விரும்பினேன்!” (மத்தேயு 23:37a). ஆபிரகாமுக்குத் தரிசனமான

Jd – ஏழு சாபங்கள்: மத்தேயு 23:1-39; மாற்கு 12:38-40; லூக்கா
20:45-47 | 19

கர்த்தரின் தூதராக இருந்தாலும் சரி (ஆதியாகமம் 12:1-3), அல்லது மீகாவுக்கு அருளப்பட்ட மனந்திரும்புதலுக்கான செய்தியாக இருந்தாலும் சரி (மீகா 7:8-20), மேசியாவின் விருப்பம் எப்போதும் தம் மக்களை ஆசீர்வதிப்பதற்காக அவர்களை ஒன்றுகூட்டுவதே ஆகும். ஆனால், தாம் போதிப்பதற்கான காலம் முடிவடைந்துவிட்டது என்பதை அவர் உணர்ந்துகொண்டார்.

இஸ்ரவேலின் மீது கடவுள் கொண்ட கருணை எத்துணை அழகானது, அதே சமயம் எத்துணை வலிமையானது ஆயினும், [அவர்கள்] அதை மறுத்துவிட்டார்கள் (மத்தேயு 23:37b)! யூதர்களின் வரலாறு பல புதிர்களால் நிறைந்துள்ளது. இத்தனை துயரமான நிகழ்வுகள் ஏன் நடந்தேறின? அல்லது, ‘பஸ்கா வழிகாட்டி’ (எபிரேயம்: ஹகாதா) கூறும் வார்த்தைகளில் சொல்வதானால், “ஒவ்வொரு தலைமுறையிலும் நமக்கு எதிராக எழுபவர்கள் ஏன் இருக்கிறார்கள்?” கிறிஸ்துவின் பதில் மிகவும் எளிமையானதாகக் கருதப்படக்கூடாது; ஆயினும், அவருடைய கண்ணோட்டத்தில் இதற்கான விடையின் ஒரு பகுதியை அது நமக்கு உணர்த்துகிறது. ‘ஆண்டவர் அதோனாய்'(ADONAI) இஸ்ரவேலைக் கைவிட்டுவிட்டார் என்பதல்ல உண்மை; மாறாக, இஸ்ரவேலே பலமுறை‘அதோனாயைக்”ஆண்டவர்(ADONAI) கைவிட்டுவிட்டது என்பதே உண்மை. ‘யாவே’ (YHVH)-யின் கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கையில், அவர் அவளை அவ்வளவு கடுமையாக நியாயந்தீர்த்தார் என்பதல்ல; மாறாக, இந்தப் பாவமயமான உலகில் இஸ்ரவேலே கர்த்தருடைய பாதுகாக்கும் கிருபையிலிருந்து தன்னை விலக்கிக்கொண்டது என்பதே உண்மையாகும்.

சன்ஹெட்ரினாலும் (Lg – மகா சன்ஹெட்ரின் காண்க) மற்றும் தேசத்தினாலும் தாம் நிராகரிக்கப்பட்டதன் உடனடி விளைவுகளில் சிலவற்றை இயேசு தொடர்ந்து விளக்கினார். மிகவும் உறுதியான வார்த்தைகளில் அவர் அறிவித்தார்: இதோ, தேவன் உங்கள் வீட்டை உங்களுக்குக் கைவிட்டு, அதைப் பாழாக்குகிறார் (மத்தேயு 23:38 CJB). Ha’Shemஹஷேம் அவர்களுடைய தனிப்பட்ட வீடுகளின் அழிவை அறிவிக்கவில்லை, மாறாக எருசலேமின் மாபெரும் ஆலயமாகிய பரிசுத்த தேவாலயத்தின் அழிவையே அறிவித்தார். அவர் பரிசேயர்களிடம் பேசிய மூல எபிரேய மொழியில் இது இன்னும் தெளிவாகப் புரிந்திருக்கும்.

Jd – ஏழு சாபங்கள்: மத்தேயு 23:1-39; மாற்கு 12:38-40; லூக்கா
20:45-47 | 20

எருசலேமில் உள்ள மகிமையான தேவாலயம் பரிசுத்த வீடு (எபிரேயம்: Beit-Ha’Mikdash) என்று அழைக்கப்பட்டது.உண்மையில், ஆலயத்தைக் குறிப்பிடும் இந்த முறை அவர்களின் கலாச்சாரத்தில் ஆழமாக வேரூன்றியிருந்ததால், அது பெரும்பாலும் வெறுமனே இல்லம் (எபிரேயம்: ஹா-பெயிட்) என்றே குறிப்பிடப்பட்டது. ரோமானியப் படைகள் ஆலயத்தை அழித்தபோது அந்த இல்லம் உண்மையில் பாழாக்கப்பட்டது (காண்க: மத்தேயு – கி.பி. 70-ல் Mt –ஆவ் நாளில் எருசலேமும் ஆலயமும் அழிக்கப்பட்டது). இந்தத் தீர்ப்பு, இயேசுவை நிராகரித்த அந்தக் குறிப்பிட்ட யூதத் தலைமுறைக்கு மட்டுமே உரியது என்பதை நினைவில் கொள்வது அவசியம். அவர்கள் கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கைக்கு நேரில் கண்ட சாட்சிகளாக இருந்ததோடு, தேசத்திற்கான அவருடைய இரட்சிப்பின் வாய்ப்பையும் தனிப்பட்ட முறையில் நிராகரித்தவர்கள்.

இந்தப் பகுதி முந்தைய வாக்கியத்துடன் முடிவடைந்தால் அது மிகவும் வருத்தமாக இருக்கும், ஆனால் அந்தத் துன்பகரமான காலத்தின் நடுவிலும் ஒரு அழகான வாக்குறுதி இருக்கிறது. மேசியா தமது வரவிருக்கும் மரணத்தால் தம் மக்களிடமிருந்து பிரிக்கப்படுவார், ஆனால் மீண்டும் அவர்களுடன் இணைக்கப்படுவார். அவர் கூட்டத்தினரிடம் இவ்வாறு கூறி முடிக்கிறார்: நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், “ஆண்டவரின் பெயரில் வருகிறவர் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்” என்று நீங்கள் சொல்லும் வரை, நீங்கள் என்னை மீண்டும் காணமாட்டீர்கள் (மத்தேயு 23:39). இந்தப் புகழ்பெற்ற சொற்றொடர், ஹல்லேல் சங்கீதங்கள் 113-118, குறிப்பாக 118:26-இன் ஒரு பகுதியாகும். இது பஸ்கா (எபிரேயம்: பெசாச்) மற்றும் கூடாரப் பண்டிகை (எபிரேயம்: சுக்கோத்) உட்பட பல முக்கிய யூதப் பண்டிகைகளின் போது பாடப்பட்டது. யூத சமூகம் முழுவதும் தங்கள் பஸ்கா செடர் உணவின் போது ஹல்லேலைப் பாடுவதற்குச் சரியாக இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு நம் ஆண்டவர் இந்த அறிக்கையை வெளியிட்டார்! பஸ்கா பண்டிகையின்போது இயேசுவை மேசியா அரசராக வரவேற்பது ஒரு பெரும் ஆசீர்வாதமாக இருந்திருக்கும், ஆனால் அது பிற்கால சந்ததியினருக்காகக் காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது (காண்க: வெளிப்படுத்தல் Ev– இயேசு கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகைக்கான அடிப்படை).

Jd – ஏழு சாபங்கள்: மத்தேயு 23:1-39; மாற்கு 12:38-40; லூக்கா 20:45-47 | 21

பெசாக் பண்டிகையின் போது தேசம் முழுவதும் நிராகரிக்கப்பட்ட போதிலும், சுக்கோத் பண்டிகை கிறிஸ்துவின் ஏற்பை முன்னறிவிக்கிறது. ஆயிரம் ஆண்டு மேசியானிய ராஜ்யத்தில் கொண்டாடப்படும் ஒரே பண்டிகை சுக்கோத் ஆக இருக்கும் (சகரியா 14:16-19). இன்று, யூத மற்றும் புறஜாதி விசுவாசிகள் இருவரும் பெசாக் பண்டிகை மேசியாவின் மரணத்தை மிகச்சரியாக முன்னறிவிக்கிறது என்பதிலும், சுக்கோத் பண்டிகை அவருடைய வருகையின் அடையாளம் என்பதிலும் மகிழ்ச்சியடையலாம். இயேசு குறிப்பாக நீசான் மாதம் பதினைந்தாம் நாளன்றே, அதாவது பஸ்கா பண்டிகை நாளன்றே மரித்தது தற்செயலானது அல்ல! எனவே, சுக்கோத் பண்டிகையால் அடையாளப்படுத்தப்படும் அவருடைய வருகை உறுதியானது என்று தெரிகிறது.1311

1915-ஆம் ஆண்டில், போதகர் வில்லியம் பார்டன் தொடர் கட்டுரைகளை வெளியிடத் தொடங்கினார். ஒரு பண்டைய கதைசொல்லியின் பழமையான மொழிநடையைக் கையாண்டு, ‘சஃபெத் தி சேஜ்’ (Safed the Sage) என்ற புனைப்பெயரில் அவர் தனது நீதிமொழிகளை எழுதினார். அடுத்த பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு, சஃபெத் மற்றும் அவரது பொறுமைமிக்க துணைவியார் கெதுரா ஆகியோரின் ஞானத்தை அவர் பகிர்ந்துகொண்டார். இது அவர் பெரிதும் ரசித்த ஒரு இலக்கிய வகையாகும். 1920-களின் முற்பகுதிக்குள், சஃபெத்திற்கு குறைந்தது மூன்று மில்லியன் வாசகர்கள் ஆதரவாளர்களாக இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. ஒரு சாதாரண நிகழ்வை ஆன்மீக உண்மையின் விளக்கமாக மாற்றுவதே பார்டனின் ஊழியத்தின் முக்கியச் சிறப்பாக எப்போதும் அமைந்திருந்தது.

இப்போது நான் பயணம் செய்துகொண்டிருந்தபோது, ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு வந்து சேர்ந்தேன்; அங்கே ஒரு சத்திரம் (Inn) இருந்தது, நான் உள்ளே நுழைந்து அங்கே தங்கினேன். அந்தச் சத்திரத்தில் ஒரே ஒரு குளியல் தொட்டி (Bath Tub) மட்டுமே இருந்தது; ஒவ்வொரு சனிக்கிழமை இரவிலும், அங்கு தங்கியிருந்த ஒவ்வொரு விருந்தினரும் அதில் குளித்தனர். குளியல் அங்கிகள் அணிந்தோ அல்லது அதற்கும் குறைவான ஆடைகளுடனோ, அவர்கள் அந்த நடைபாதைகள் வழியாகத் திருட்டுத்தனமாகவும் அவசரமாகவும் ஓடிச் செல்வதை நான் கவனித்தேன்.

Jd – ஏழு சாபங்கள்: மத்தேயு 23:1-39; மாற்கு 12:38-40; லூக்கா
20:45-47 | 22

அவர்கள் முழுமையாக நிர்வாணமாக இல்லை என்றாலும், ஏதோ அவமானப்பட்டது போல அவசர அவசரமாகச் சென்றனர்.

காலப்போக்கில், மற்றொரு மனிதர் குளியலறையிலிருந்து வெளியேறிக் கொண்டிருந்த அதே வேளையில், நான் உள்ளே நுழைவதற்கான வாய்ப்பைப் பெற்றேன். அவர் ஒரு கிழிந்த குளியல் அங்கியையும், “இதோ, நான் இப்போது சுத்தமாகிவிட்டேன்” என்று பறைசாற்றும் ஒரு புன்னகையையும் முகத்தில் அணிந்திருந்தார்.

நான் உள்ளே நுழைந்தேன்; குளியல் தொட்டியிலிருந்து நீர் இன்னும் வழிந்துகொண்டிருந்தது, அது ஓடும்போது ‘கொள்… கொள்…’ என ஒலி எழுப்பியது.

நான் குளியல் தொட்டிக்குள் எட்டிப் பார்த்தேன்; அதன் உட்புறத்தில் ஒரு கோடு (Ridge) இருப்பதைக் கண்டேன். அந்தத் தொட்டியைப் பயன்படுத்திய முந்தைய நபர் குளித்தபோது, நீர் எந்த மட்டத்தில் இருந்தது என்பதை அந்தக் கோடு குறித்துக் காட்டியது. அதைக் கண்டதும் எனக்குப் பிடிக்கவில்லை.

அப்போது நான் என் ஆன்மாவுடன் உரையாடினேன்; என் ஆன்மா என்னிடம், “கடைசியாகக் குளித்த அந்த மனிதன் மீது நீ கோபமடைவது நியாயமா? இதோ, குளியல் தொட்டியைச் சுற்றியுள்ள அந்தக் கோட்டைக் (Ridge) கவனி. அவன் குளித்திருக்கிறான் என்பதற்கு அதுவே சான்றல்லவா? ஆம், அவனுக்கு ஒரு குளியல் தேவைப்பட்டது என்பதை அது காட்டவில்லையா? மேலும், அந்தக்குளியல் அவனுக்கு நன்மையளித்துள்ளது என்பதை அது நிரூபிக்கவில்லையா? தொட்டியின் பக்கவாட்டில் நீ காணும் கறைகளின் அளவையும், வடிகால் வழியாக ஓடிச்சென்ற நீரையும் வைத்துப் பார்க்கும்போது, அவன் உள்ளே நுழைந்திருந்த நிலையை விட இப்போது மிகவும் சுத்தமாக இருக்கிறான் என்பது தெளிவாகிறதல்லவா? நீ உண்மையை நேசிப்பவன் அல்லவா? அந்த உண்மைக்கான சான்றுகளையும் நீ நேசிக்கிறாய் அல்லவா? மேலும், தூய்மை என்பது நீ கண்டு மகிழ்ச்சியடைய வேண்டிய ஒரு நற்பண்பு அல்லவா?” என்று கூறியது. அதற்கு நான், “ஆம், நான் உண்மையைக் கண்டு மகிழ்கிறேன்; ஆனால் அதற்கான சான்றோ எனக்கு எவ்வித இன்பத்தையும் அளிக்கவில்லை. நான் நற்பண்பை

Jd – ஏழு சாபங்கள்: மத்தேயு 23:1-39; மாற்கு 12:38-40; லூக்கா
20:45-47 | 23

நேசிக்கிறேன்—தூய்மையும் ஒரு நற்பண்பே—ஆயினும், தனது தூய்மைக்கு அவர் வேறொரு சான்றை அளித்திருக்கலாம்; அல்லது, சான்று எதையும் அளிக்காமலே இருந்திருக்கலாம் என்பதே என் விருப்பம்,” என்று கூறினேன்.

பின்னர், நான் என் உள்ளத்திற்குள் ஆழ்ந்து சிந்தித்து, நிகழ்ந்தவற்றைப்பற்றித் தியானித்தேன். அப்போது நான் ஒன்றை உணர்ந்தேன்: நற்பண்பையே கவர்ச்சியற்றதாக மாற்றும் வகையில், தங்கள் நற்பண்புகளைக் கடைப்பிடிக்கும் மனிதர்கள் பலர் இவ்வுலகில் உள்ளனர்.

ஆம், தங்களுக்குள் சாத்தானே குடிகொண்டிருப்பது போல, இறைவனுக்கு ஊழியம் செய்பவர்களும் இருக்கவே செய்கிறார்கள்.